

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तवत्वां ॥ ३३ ॥ ज्येष्ठापचायीज्येष्ठपूजनशीलः ज्येष्ठापचायीतिपाठेज्येष्ठद्विकरणशीलः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शुष्मिणः बलिनः शुष्ममितिबलनामेतियास्कः
 तुष्टिर्बुद्धिर्भवित्रीवात्वयिदीर्घप्रवासिनि ॥ त्वयिनः पार्थसर्वेषां सुखदुःखे समाहिते ॥ ३० ॥ जीवितं मरणं चैव राज्यमैश्वर्यमेव च ॥ आपृष्टो मे सिकौ ते यस्वस्ति
 प्राप्नुहि भारत ॥ ३१ ॥ बलवद्विर्विरुद्धं न कार्यमेतत्त्वयानघ ॥ प्रयात्यविघ्नेनैवाश्रुविजयाय महाबल ॥ नमो धात्रे विधात्रे च स्वस्ति गच्छत्यनामयं ॥ ३२ ॥ ह्रीः
 समरुद्रणान् ॥ ३४ ॥ विश्वेदेवांस्तथासाध्यान् शांत्यर्थं भरतर्षभ ॥ स्वस्तितेऽस्त्वांतरिक्षेभ्यः पार्थिवेभ्यश्च भारत ॥ ३५ ॥ दिव्येभ्यश्चैव भूतेभ्यो ये चान्ये परिपंथि
 नः ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा शिषः कृष्णाविररामयशस्विनी ॥ ३६ ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा भ्रातृन्धौम्यं च पांडवः ॥ प्रातिष्ठत महाबाहुः प्रगृह्य रुचिरंध
 नुः ॥ ३७ ॥ तस्य मार्गादपाक्रामन् सर्वभूतानि गच्छतः ॥ युक्तस्यैद्रेण योगेन पराक्रांतस्य शुष्मिणः ॥ ३८ ॥ सो गच्छत्यर्पवतां स्तात तपोधन निषेवितान् ॥ दिव्यं
 हैमवतं पुण्यं देवजुष्टं परंतपः ॥ ३९ ॥ अगच्छत्यर्पवतं पुण्यमेकाङ्गैव महामनाः ॥ मनोजवगतिर्भूत्वा योगयुक्तो यथानिलः ॥ ४० ॥ हिमवंतमतिक्रम्य गंधमादन
 मेव च ॥ अत्यक्रामत्सदुर्गाणि दिवारात्रमतंद्रितः ॥ ४१ ॥ इंद्रकीलं समासाद्य ततोऽतिष्ठद्धनंजयः ॥ अंतरिक्षेति शुश्रावतिष्ठेति सवचस्तदा ॥ ४२ ॥ तच्छ्रुत्वा सर्वतो
 दृष्टिं चारयामास पांडवः ॥ अथापश्यत्सव्यसाचीं वृक्षमूले तपस्विनं ॥ ४३ ॥ ब्राह्म्याश्रियादीप्यमानं पिंगलं जटिलं कशं ॥ सो ब्रवीदर्जुनं तत्र स्थितं दृष्ट्वा महातपाः
 ॥ ४४ ॥ कस्त्वं ताते हसं प्राप्नोष्यनुष्मान्कवचीशरी ॥ निबद्धासितलत्राणः क्षत्रधर्ममनुव्रतः ॥ ४५ ॥ नेह शस्त्रेण कर्तव्यं शांतानामेष आलयः ॥ विनीतक्रोधहर्षा
 णां ब्राह्मणानां तपस्विनां ॥ ४६ ॥ नेहास्ति धनुषाकार्यं न संग्रामोत्र कर्हिचित् ॥ निक्षिपैतद्धनुस्तात प्राप्नोसि परमां गतिं ॥ ४७ ॥ ओजसा तेजसा वीरयथानान्यः
 पुमान्कचित् ॥ तथाहसन्निवाभीक्ष्णं ब्राह्मणोर्जुनमब्रवीत् ॥ नचैनंचालयामास धैर्यात्सुधृतनिश्चयं ॥ ४८ ॥ तमुवाच ततः प्रीतः स द्विजः प्रहसन्निव ॥ वरं वृणी
 ष्वभद्रं तेशक्रोहमरिसूदन ॥ ४९ ॥ एवमुक्तः सहस्राक्षं प्रत्युवाच धनंजयः ॥ प्रांजलिः प्रणतो भूत्वा शूरः कुरुकुलोद्बहः ॥ ५० ॥ ईप्सितोऽद्यैष वै कामो वरं चैनं प्रयच्छ
 मे ॥ त्वत्तोयं भगवन् न स्रक्तस्त्रमिच्छामि वेदितुं ॥ ५१ ॥ प्रत्युवाच महेंद्रस्तं प्रीतात्मा प्रहसन्निव ॥ इह प्राप्तस्य किं कार्यमस्यैस्तव धनंजय ॥ ५२ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ विनीतौ जितौ क्रोधहर्षौ यैः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥